

Jaromír Krys

Konfigurace bodů rovinné kubiky

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 94 (1969), No. 3, 282--289

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108612>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1969

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

KONFIGURACE BODŮ ROVINNÉ KUBIKY

JAROMÍR KRYS, Olomouc

(Došlo 23. prosince 1967)

V tomto článku odvodíme nekonečně mnoho různých konfigurací rovinné kubiky. Budeme předpokládat základní znalosti o rovinné kubice.

Zavedeme sčítání regulárních bodů rovinné nerozložitelné kubiky. Nechť O je regulární bod kubiky. $P + Q = R$, kde R je třetí průsečík přímky $R'O$ s kubikou a R' je třetí průsečík přímky PQ s kubikou.

Věta 1. *Regulární body rovinné nerozložitelné kubiky tvoří vzhledem k uvedenému sčítání komutativní grupu G .*

Důkaz. Protože žádná spojnice dvou regulárních bodů (též tečna) neprochází singulárním bodem, dá se zde aplikovat důkaz obdobné věty uvedené v literatuře [1] str. 89–90.

Dále zřejmě platí, že O je prvkem nulovým a opačným prvkem k danému prvku A je třetí průsečík AT s kubikou, kde T je tečnový bod bodu O .

Poznámka 1. Snadno můžeme zavést sčítání tečen, to však v tomto článku nebudeme potřebovat.

Nechť \bar{G} je podgrupou grupy G s konečným počtem prvků A_i v počtu g . Protože G je komutativní, musí zřejmě být též \bar{G} komutativní a G se dá rozložit podle \bar{G} na třídy navzájem kongruentních prvků. Tyto třídy tvoří faktorovou grupu G/\bar{G} . Protože \bar{G} je konečná, tak třídy $\{B\} \in G/\bar{G}$ mají stejný počet prvků tj. g . Dále zřejmě platí, že nulová třída je \bar{G} . Dále k třídě $\{B\}$ je opačná $\{-B\}$, kterou dostaneme tak, že najdeme ke každému $B_i \in \{B\}$ prvek opačný.

Věta 2. *Tři navzájem různé třídy $\{B\}$, $\{C\}$, $\{T - (B + C)\}$ tvoří rovinnou konfiguraci $(3g, g^2)$. Při čemž body konfigurace jsou body těchto tříd a přímky konfigurace jsou všechny přímky na kterých leží právě jeden bod každé třídy.*

Důkaz. Třídy sčítáme tak, že sečteme všechny body jedné třídy se všemi body druhé třídy. Dostáváme tedy celkem g^2 přímek. Tyto přímky protínají kubiku ještě

v dalších g' bodech. Spojíme-li těchto g' bodů s bodem O , tak třetí průsečíky těchto spojnic tvoří třídu $\{B + C\}$. Spojíme-li body třídy $\{B + C\}$ s bodem O , tak třetí průsečíky s kubikou tvoří třídu $\{T - (B + C)\}$, neboť pro každý bod $X \in \{T - (B + C)\}$ platí $B + C + X = T$. Musí tedy pomocné body v počtu $g' = g$ tvořit třídu $\{T - (B + C)\}$.

Větou 2 jsme převedli hledání konfigurací bodů rovinné kubiky na hledání podgrup \bar{G} grupy G . Než přistoupíme k tomuto úkolu odvodíme zajímavé vlastnosti uvažovaných tříd a grup.

Věta 3. *Jestliže $\{2B\} \equiv \{T - B\}$, potom na každé spojnici $X_i X_j$, kde $X_i \in \{B\}$, $X_j \in \{B\}$ leží další bod kubiky $Y \notin \{B\}$.*

Důkaz. Body $Y \in \{T - B\}$. Kdyby $Y \in \{B\}$, potom platí $\{B\} \equiv \{T - 2B\}$. Platí totiž zřejmě, že dvě třídy, které mají 1 prvek společný, tak jsou totožné. Potom však $\{2B\} \equiv \{T - B\}$. To je však ve sporu s předpokladem.

Věta 4. *Každá spojnice $M_i M_j$, kde $M_i \in \{C\}$, $M_j \in \{C\}$ a $\{2C\} \equiv \{T - C\}$ protíná kubiku v dalším bodě $M \in \{C\}$.*

Důkaz. Podle předcházejícího musí $M \in \{T - T + C\} \equiv \{C\}$.

Poznámka 2. Hledíme třídy C splňující tvrzení věty 4. Snadno se dokáže z předcházejících vět, že každá třída, která má za svůj prvek aspoň jeden inflexní bod kubiky, je třídou splňující tvrzení věty 4.

Věta 5. *Nechť $T \in \bar{G}$, kde T je tečnový bod bodu O , potom \bar{G} splňuje tvrzení věty 4.*

Důkaz. Přímka OT protne kubiku ještě v T , který zřejmě leží v \bar{G} .

Věta 6. *Nechť K je rovinná kubika rodu 1 tj. bez singulárního bodu. Potom v dané G/\bar{G} existují právě 4 navzájem vesměs různé třídy $\{A\}$, $\{B\}$, $\{C\}$, $\{D\}$ takové, že $\{2A\} \equiv \{2B\} \equiv \{2C\} \equiv \{2D\}$.*

Důkaz. Uvažujme třídu $\{T - 2A\}$. Tato třída má právě g bodů. Každým bodem lze vésti k dané kubice právě 4 tečny a dostáváme právě $4g$ bodů dotyku těchto tečen. Nechť bod B je jeden z těchto bodů dotyku. Bod B určuje třídu $\{B\}$, třída $\{T - 2B\} \equiv \{T - 2A\}$, neboť mají společný bod a sice tečnový bod bodu B . Je zřejmé, že třídu $\{B\}$ tvoří právě g dotykových bodů uvažovaných výše. Stejným způsobem získáme třídu $\{C\}$ a $\{D\}$.

Věta 6'. *Nechť K je rovinná kubika s jedním uzlovým bodem. V dané G/\bar{G} existují právě 2 navzájem různé třídy $\{A\}$, $\{B\}$ takové, že $\{2A\} \equiv \{2B\}$.*

Důkaz je stejný jako v předcházející větě. Zde však lze vésti z každého bodu právě dvě tečny.

Věta 7. *Nechť jedna z tříd uvažovaných ve větě 6 je \bar{G} . Potom $G_1 \equiv \{A\} \cup \{B\} \cup \{C\} \cup \{D\}$ je podgrupou grupy G .*

Důkaz. Nechť $\bar{G} \equiv \{A\}$. Sečteme dva body G_1 , např. X, Y . Bod $Z = X + Y$ určuje třídu grupy G/\bar{G} . $2Z = 2(X + Y) = 2X + 2Y$. $2X \in \{A\}$ a $2Y \in \{A\}$ a tedy $2Z \in \{A\}$. Třída $\{Z\}$ má tedy tu vlastnost, že $\{2Z\} \equiv \{A\}$. Tuto vlastnost mají však podle věty 6 právě třídy $\{A\}, \{B\}, \{C\}, \{D\}$ a musí tedy třída $\{Z\}$ být totožna s některou z nich.

Věta 7'. *Nechť jedna z tříd uvažovaných ve větě 6' je \bar{G} . Potom $G_1 \equiv \{A\} \cup \{B\}$ je podgrupou grupy G .*

Bezprostředním důsledkem vět 7 a 7' je:

Věta 8. *Nechť G splňuje tvrzení věty 4 a nechť $G_1 \equiv \bar{G} \cup \bar{G}_1$, kde \bar{G}_1 je množinou všech dotykových bodů tečen vedených ze všech bodů podgrupy \bar{G} ke kubice. Potom G_1 je také podgrupou grupy G .*

Poznámka 3. Z předcházejících vět tedy plyne: Nechť \bar{G} je podgrupou grupy G . Postupným užitím věty 7 a 7' dostáváme další podgrupy tj. celý systém podgrup a zřejmě platí, že následující podgrupa má v případě věty 7 4-násobný počet bodů a v případě věty 7' 2-násobný počet bodů. Tedy dostáváme podgrupy, které mají a) $g \cdot 4^n$ bodů a b) $g \cdot 2^n$ bodů.

Věta 9. *Označme body třídy $\{B\}$ X_i , kde $i = 1, 2, \dots, g$. Nechť $X' \in \{T - 2B\}$ je tečnovým bodem g' bodů X_i , kde $g' = 0, 1, 2, \dots, g$, $i = 1, 2, \dots, g$. Dále nechť $\{2B\} \not\equiv \{T - B\}$. Potom body $X_j \in \{B\}$, kde $j = g' + 1, g' + 2, \dots, g$ lze rozdělit právě jedním způsobem do disjunktních dvojic tak, že každá spojnice bodů těchto dvojic prochází bodem X' .*

Důkaz. Třída $\{T - 2B\}$ je tvořena body, které dostaneme jako třetí průsečíky spojnic bodů třídy $\{B\}$. Každým bodem $X \in \{B\}$ prochází právě g navzájem různých těchto spojnic. (Jedna z nich je tečna v X .) Na každé z těchto g přímek leží právě jeden bod $X' \in \{T - 2B\}$. Jinými slovy spojnice $X' \in \{T - 2B\}$ s každým bodem $X \in \{B\}$ patří mezi uvažované spojnice a je to tedy buď tečna v některém $X \in \{B\}$, nebo spojnice dvou různých bodů $X_i \in \{B\}$.

Poznámka 4. Použijeme-li předcházející věty a věty o projektivním vytvoření kubiky, lze určit počet jednoduchých kuželoseček, které procházejí právě 6 různými body konfigurace uvažované ve větě 2. Toto přenecháme čtenáři.

V dosavadních úvahách jsme nezkoumali vzájemný vztah O a podgrupy \bar{G} . Dá se snadno dokázat:

1. Nechť \bar{G} je podgrupou grupy G při zvoleném O . Zvolíme-li za bod O jiný bod množiny \bar{G} , pak množina \bar{G} zůstane podgrupou grupy G .

2. Necht $\{A\} \cong \bar{G}$ je třídou grupy G/\bar{G} při zvoleném O . Zvolíme-li za bod O bod ležící v $\{A\}$, potom $\{A\}$ je podgrupou grupy G a $G/\bar{G} \cong G/\{A\}$.

Nyní přistoupíme k řešení základní úlohy tj. určení podgrup grupy G . Uvažujme rovinnou kubiku rodu 1.

Věta 10. *Necht O je inflexním bodem kubiky. Potom množina J_0 všech inflexních bodů rovinné kubiky rodu 1 je podgrupou grupy G .*

Důkaz. Plyne bezprostředně z vlastností této množiny. Spojnice dvou inflexních bodů kubiky ji protne po třetí rovněž v inflexním bodě.

Podle poznámky 3 dostaneme systém podgrup J_0, J_1, \dots, J_n . J_n má právě $9 \cdot 4^n$ bodů. Platí tedy:

Věta 11. *Tři různé třídy grupy $G/J_n\{A\}, \{B\}, \{T - A - B\}$ tvoří rovinnou konfiguraci typu $(27 \cdot 4_9^{2n}, 9^2 \cdot 4_3^{2n})$, kde n je nezáporné celé číslo.*

Věta 12. *Necht J je inflexní bod a T bod dotyku tečny vedené z J ke kubice. Označme D_0 množinu skládající se z bodů J a T . Množina D_0 je podgrupou grupy G , jestliže za O zvolíme J , nebo T .*

Důkaz. Necht O je J . Zřejmě je: $T + O = T, T + T = O, O + O = O$.

Nyní opět zavedeme D_0, D_1, \dots, D_n . D_n má $2 \cdot 4^n$ prvků. Platí tedy:

Věta 13. *Existují rovinné konfigurace bodů rovinné kubiky rodu 1 typu $(6 \cdot 4_2^{2n}, 4 \cdot 4_3^{2n})$, kde n je přirozené číslo.*

Další množinu označme E_1 a necht obsahuje J a T_1, T_2, T_3 , kde T_i jsou body dotyku tečen vedených z J ke kubice.

Věta 14. *Množina E_1 je podgrupou grupy G , jestliže O je jeden z bodů E_1 .*

Důkaz. Za bod O zvolme J . Zřejmě je: $T_1 + O = T_1, T_2 + O = T_2, T_3 + O = T_3, T_1 + T_2 = T_3, T_1 + T_3 = T_2, T_3 + T_2 = T_1, T_1 + T_1 = O, T_2 + T_2 = O, T_3 + T_3 = O$.

Opět utvořme E_1, E_2, \dots, E_n . E_n má právě 4^n prvků. Platí tedy:

Věta 15. *Existují rovinné konfigurace bodů rovinné kubiky rodu 1 typu $(3 \cdot 4_4^{2n}, 4_3^{2n})$, kde n je přirozené číslo.*

Poznámka 5. Pro $n = 1$ dostáváme známou Hesseovu konfiguraci. Třídy grupy G/E_1 jsou dotykové body tečen vedených z daného bodu ke kubice. O této čtveřici platí věta, že diagonální vrcholy tohoto čtyřrohu leží rovněž na kubice. Tato vlastnost bezprostředně plyne z věty 9. Věta 9 nám však tuto vlastnost zobecňuje.

Označme F_0 množinu, která obsahuje tři inflexní body ležící v přímce.

Věta 16. Množina F_0 je podgrupou grupy G , jestliže za O zvolíme bod, který leží v F_0 .

Důkaz. Označme uvažované body J_1, J_2, J_3 . Za bod O zvolme J_1 . Platí $O + J_2 = J_2$, $O + J_3 = J_3$, $O + O = O$, $J_2 + J_3 = O$, $J_2 + J_2 = J_3$, $J_3 + J_3 = J_2$.

Nyní utvořme opět F_0, F_1, \dots, F_n . F_n má právě $3 \cdot 4^n$ prvků.

Věta 17. Existují rovinné konfigurace bodů rovinné kubiky rodu 1 typu $(9 \cdot 4_3^n, 9 \cdot 4_3^{2n})$, kde n je nezáporné celé číslo.

Uvažujme nyní rovinnou kubiku s uzlovým bodem. Tato kubika má právě 3 inflexní body a dále platí, že z každého bodu této kubiky lze vésti právě 2 tečny. Platí:

Věta 18. Existují rovinné konfigurace bodů rovinné kubiky s uzlovým bodem typu $(9 \cdot 2_3^{2n}, 9 \cdot 2_3^{2n})$, kde n je nezáporné celé číslo.

Věta 19. Existují rovinné konfigurace bodů rovinné kubiky s uzlovým bodem typu $(3 \cdot 2_2^n, 2_3^{2n})$, kde n je přirozené číslo.

Poznámka 6. Otázkou zůstává zda jsme našli všechny podgrupy grupy G .

Všechny konfigurace, které zde byly uvedeny mají právě 3 g -tice prvků o nichž platí, že prvky každé g -tice jsou navzájem odděleny tj. žádné dva neleží na přímce konfigurace. Na kubice existují i takové konfigurace kde toto neplatí. Další konfigurace najdeme v třídách, které splňují větu 4. Dá se snadno spočítat kolik v této třídě existuje přímek na nichž leží právě tři různé body této třídy a právě tak počet přímek s touto vlastností procházející daným bodem dané třídy. Nyní vynecháním některých přímek a bodů můžeme získat další konfigurace. Obecný postup znám není a proto musíme postupovat v každém případě zvlášť.

V další části tohoto článku rozšíříme platnost předcházejících vlastností i na kubiku složenou z přímky a kuželosečky. Sčítání bodů této složené kubiky zavedeme stejně jako v případě kubiky nerozložitelné. Zvolíme O na kuželosečce. Dva body kuželosečky sečteme tak, že průsečík jejich spojnice s přímkou spojíme s O a druhý průsečík této přímky s kuželosečkou je součtem daných bodů.

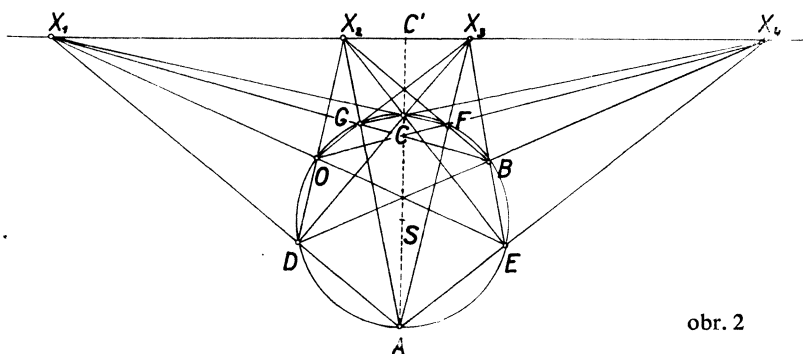
Věta 20. Necht' kubika C je složena z jednoduché kuželosečky k a přímky p . Potom množina bodů kuželosečky k , které jsou regulárními body kubiky C tvoří vzhledem k uvažovanému sčítání komutativní grupu H .

Důkaz. Nulovým elementem je zřejmě bod O . Opačným prvkem k prvku A je bod A' , který dostaneme jako druhý průsečík přímky AT s kuželosečkou k , kde T je průsečík tečny kuželosečky k v bodě O s přímkou p . Komutativnost je zřejmá. Dokažme nyní asociativnost tohoto sčítání. Budeme postupovat shodně s literaturou [1] str. 89 a 90, dokonce použijeme pro vyjádření bodů stejných písmen. Použijeme k sledování důkazu obrázku.

Opět dostáváme H_1, H_2, \dots, H_n . H_n má právě 2^n prvků. Platí tedy:

Věta 23. *Nechť $\{A\}, \{B\}$ jsou dvě různé třídy grupy H/\bar{H} . Označme X_i pomocné body při sčítání tříd $\{A\}$ a $\{B\}$. Třídy $\{A\}, \{B\}$ a body X_i tvoří rovinnou konfiguraci typu $(3 \cdot 2^{2n}, 2_3^{2n})$, kde n je přirozené číslo.*

Poznámka 7. Je-li p nesečnou kuželosečky k , potom všechny uvažované body jsou reálné. Na obr. 2 (k je kružnice) je sestrojen případ pro $n = 2$ tj. známé konfigurace $(12_4, 16_3)$.

obr. 2

Zvolme nyní kuželosečku k a na ní tři různé body A, B, C . Sestrojíme tečny v těchto bodech a, b, c . Uvažujme šestiúhelník A, A, B, B, C, C a sestrojíme tzv. Pascalovu přímku pro tento šestiúhelník. Uvažujme nyní kubiku složenou z dané kuželosečky a této přímky. Snadno se dá dokázat: Zvolíme-li za O jeden z uvažovaných bodů A, B, C , potom tyto body tvoří podgrupu K_0 grupy H . Opět můžeme vytvořit grupy $K_0, K_1, K_2, \dots, K_n$. K_n má $3 \cdot 2^n$ prvků.

Věta 24. *Nechť $\{A\}$ a $\{B\}$ jsou dvě různé třídy grupy H/K_n . Necht X_i jsou pomocné body při sčítání tříd $\{A\}$ a $\{B\}$. Třídy $\{A\}, \{B\}$ a body X_i tvoří rovinnou konfiguraci typu $(9 \cdot 2_{3,2}^{2n}, 9 \cdot 2_3^{2n})$, kde n je nezáporné číslo.*

Závěrečná poznámka. Myslíme si, že tento příspěvek k hledání rovinných konfigurací bodů kubiky je zajímavý a že dosud tímto způsobem nebyl řešen. Výsledky tj. rozšíření platnosti známé věty o tom, že kubiku můžeme studovat jako grupu budou mít i jiné uplatnění. Např. vše můžeme zdualizovat.

Literatura

- [1] B. L. van der Waerden: Einführung in die algebraische Geometrie. Berlin 1939
- [2] B. Bydžovský: O dvou nových konfiguracích $(12_4, 16_3)$. Čas. pěst. mat. 79 (1954), 219—223.
- [3] J. Metelka: O rovinných konfiguracích $(12_4, 16_3)$. Čas. pěst. mat. 80 (1955), 133—145.

Adresa autora: Olomouc, Leninova 26 (Palackého universita).

Zusammenfassung

ÜBER PUNKTKONFIGURATIONEN EINER EBENEN KURVE 3. ORDNUNG

JAROMÍR KRYS, Olomouc

In diesem Artikel wird die Existenz folgender Punktkonfigurationen einer ebenen Kurve 3. Ordnung bewiesen:

- a) $(27.4_{9,4^n}^n, 9.4_{3}^{2n})$, b) $(6.4_{2,4^n}^n, 4.4_{3}^{2n})$, c) $(3.4_{4^n}^n, 4_{3}^{2n})$,
d) $(9.4_{3,4^n}^n, 9.4_{3}^{2n})$, e) $(9.2_{3,2^n}^n, 9.2_{3}^{2n})$, f) $(3.2_{2^n}^n, 2_{3}^{2n})$,

dabei ist n eine natürliche Zahl, mit Ausnahme der Fälle a), d), e), in denen auch $n = 0$ sein kann. Zum Beweisen der Sätze, die in dem Artikel enthalten sind, wird folgender Satz benützt: Die Menge regulären Punkten einer ebenen irreduziblen Kurve 3. Ordnung bildet (bei passender Definition der Addition) eine kommutative Gruppe.